

Carrer Nou del Teatre, 16 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

MÁS QUE NUNCA

Plus que jamais
França, 2022

Direcció: Emily Atef

Guió: Emily Atef, Lars Hubrich

Intèrprets: Vicky Krieps, Gaspard Ulliel,
Liv Ullmann, Jesper Christensen

Durada: 123 min

Gènere: drama

Idioma: francès

Subtítols: castellà

Data d'estrena: 28/07/2023

Viure la vida fins a l'últim sospir

Per aquelles casualitats de l'imprevisible món de la distribució, arribaran en dues setmanes consecutives al Truffaut dues pel·lícules de la mateixa directora, l'alemanya Emily Atef. *Más que nunca* és el seu penúltim film que va presentar a la secció "Un certain Regard" de l'edició 2022 del Festival de Canes, mentre que la setmana vinent estrenarem *Algun dia ens ho explicarem tot*, el seu darrer film que va concursar a l'edició d'enguany del Festival de Berlín. Més enllà d'aquesta coincidència de calendari, aquest fet posa de manifest l'estatus rellevant que Atef està assolint en la nova onada de directors alemanyes, de les que n'és una de les representants més destacades.

Es fa difícil posar-se a valorar i comentar *Más que nunca* sense referir-se a un fet luctuós que en va marcar el seu desenvolupament. Les circumstàncies van voler que aquest fos el darrer film de l'actor francès Gaspard Ulliel, un dels intèrprets més talentosos de la seva generació. Ulliel, de només 37 anys, va morir de manera especialment tràgica en un desafortunat accident d'esquí prop de Grenoble el gener de l'any passat. La seva mort va causar una gran commoció en l'escena francesa perquè era un intèrpret especialment estimat que tenia una carrera prometedora al davant. Ulliel va morir pocs mesos després d'haver acabat la filmació de *Más que nunca*, i l'estrena del film a Canes 2022 va esdevenir un homenatge carregat d'emoció d'un equip que no era conscient que aquell rodatge era el darrer que faria Ulliel a la seva vida.

De fet, veient *Más que nunca* amb la perspectiva del temps i el coneixement d'aquests fets anteriorment esmentats, és inevitable no pensar en la correlació entre la mort d'Ulliel i la trama d'un film en el qual la mort hi està present d'una forma transversal i implacable. La pel·lícula d'Emily Atef explica amb una lucidesa que et desarma el procés d'acceptació i convivència amb una malaltia terminal. Si bé és cert que hi ha una atmosfera tràgica que recorre tot el film, també ho és que el missatge de fons és també vitalista, perquè convida a viure la vida amb intensitat fins al darrer alè. Helène, el personatge

que interpreta l'holandesa Vicky Krieps, és diagnosticada amb una malaltia incurable i decideix viatjar a Noruega, en un viatge per trobar-se amb un blogger al que ha conegut per Internet i que treballa l'aspecte anímic i psicològic d'aquest tipus de situacions. Amb aquesta decisió xocarà frontalment amb Matthieu (Gaspard Ulliel), la seva parella, que no entén les raons d'aquest viatge i viu la frustració de no saber com acompanyar-la i fer-li costat en aquests moments crucials.

Más que nunca pivota gairebé totalment sobre el personatge d'Helène. L'acompanyem permanentment en tot el procés de rebel·lió, lluita i acceptació. La càmera d'Emily Atef fa un recorregut íntim, amb molta sensibilitat, cap al vessant psicològic i també moral de la situació. En aquest sentit, resulta especialment xocant per l'espectador el contrast brutal entre la lluminositat dels paisatges de Noruega on passa bona part del film, i la foscor i densitat anímica de la trama. La pel·lícula troba l'equilibri entre una proximitat emocional imprescindible per entendre aquest procés d'alts i baixos del personatge, però és prou hàbil per no caure en cap moment en un sentimentalisme de llagrimeta que està en els antípodes de les pretensions d'Emily Atef. El control del ritme i sobretot del to per part de la directora és absolut. *Más que nunca* és una pel·lícula que sap perfectament el que vol, però que sobretot sap el que no vol.

Una obra tan centrada en un personatge com és el cas de *Más que nunca* només pot reeixir si qui aguanta el pes dramàtic és una actriu de primer nivell europeu (i mundial) com Vicky Krieps. La intèrpret holandesa es troba en un moment dolç de la seva carrera, sobretot després dels múltiples premis obtinguts pel seu paper de Sissi a *L'emperadriu rebel*. I aquí dona una altra classe magistral en un paper d'alta complexitat.

Paco Vilallonga
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona